

MIKEVAN ACOLEYEN

"KU(NS)TGRAS"

Voor wie alleen nog wil genieten van zijn tuin. Laat u aangenaam verrassen door de natuurgetrouwe uitstraling van residentieel kunstgras en ontdek de overtuigende voordelen van dit innovatieve product. Ontworpen voor wie houdt van een natuurlijk uitzicht, comfort en luxe. Kunstgrasproducten ogen heerlijk frisgroen en zorgen voor een aangename souplesse. Nooit meer maaien, bemesten, bewateren,... geen onkruid wieden. Waterbesparend: niet meer besproeien. Veel minder last van ongedierte. Altijd proper, ideaal voor spelende kinderen en dieren die veiligheid in huis, in het zwembad brengen. Duurzaam: lange levensduur, minimale slijtage. Milieuvriendelijk: geen grondwatervervuiling door meststoffen en pesticiden, geen waterverspilling... Een fantastische bodembedekking voor huis, tuin, terras en publieke ruimten. Van luxe kunstgras voor in de tuin, tot economisch kunstgras voor openbaar groen en dakbedekking. Gegarandeerd veilig voor mens en milieu.

De hoeveelheid nonsens die op internet kan gevonden worden over kunstgras is eindeloos. Kunstgras, en ik vind dit niet zelf uit, zou zelfs goed zijn voor het milieu. Werkelijk alle argumenten zijn geschikt om dit, laat ons eerlijk zijn, totaal verwerpelijk product aan de man te brengen. Want één ding blijft gewoon waar. Kunstgras dat is nylon, polypropyleen of polyethyleen, met allerhande toeslagstoffen en vaak ingestrooid met rubber. Er worden zelfs kunstgrassen en kunsthagen verkocht in PVC. Met andere woorden kunstgras, dat is een niet onschuldig plasticproduct, in fijne vezels, onderhevig aan weer en wind en dus aan sleet. Een schoolvoorbeeld van wat men disperse vervuiling kan noemen.

Minuscule plasticdeeltjes komen los, worden meegespoeld door regen en oppervlaktewater, kunnen door geen waterzuiveringsstation ter wereld tegengehouden worden en eindigen allemaal na verloop van tijd in zee. Micro-plastic in zee is één van de grootste milieuproblemen van vandaag en van de toekomst. In zee is de concentratie plastic nu al hoger dan de concentratie plankton. Binnenkort is er meer plastic dan vis. Uiteraard niet allemaal afkomstig van kunstgras en kunsthagen, maar ook van het verbrokkelen van groter plastic zwerfvuil of van andere bronnen. Denk maar aan het sleet van de rubber autobanden. Plastic vergaat niet voor honderden jaren, ook niet in een marien milieu. Plastic breekt op in steeds kleinere en steeds gevaarlijker micro-deeltjes, die van onderuit de volledige voedselketen van de oceanen ondermijnen.

Het erge aan kunststofgras is, dat we dit allemaal wel weten. Maar toch wordt dit product verkocht, zelfs aan overheden die voor het algemene belang werken. Openbaar groen weet je wel, publieke sportterreinen. Maar nog meer aan particulieren die het gras niet willen afrijden en die wat diertjes en plantjes tussen de grassprietten 'vies' vinden. De onwetendheid regeert, en ook het cynisme bij de producenten en de verkopers.

Dit kunstgras is een symptoom. Als er maar een markt voor bestaat, en als er maar geld mee kan verdiend worden, dan kunnen de meest gekke, de meest schadelijke en de meest nutteloze dingen verkocht worden. Niet alleen fake gras, maar ook allerlei wegwerp-gadgets waarvan de producent op voorhand weet dat de consument er toch niets mee is. Of producten die gemaakt zijn om voortijdig stuk te gaan, geprogrammeerde veroudering. Zorg ervoor dat je GSM zeker geen drie jaar meegaat, want anders koopt de consument niet op tijd een nieuwe. De massale afvalbergen en de massale consumptie van schaarse grondstoffen, zoals zeldzame aardmetalen, of van grondstoffen uit oorlogsgebieden, zoals coltan uit de Congoese mijnen, dat zal de producent worst wezen. Soms misrekenen ze zich, want mijn eigen GSM bezweek al binnen de twee jaar, nog voor het einde van de garantieperiode. En soms komt er burgerverzet, zoals het schitterende initiatief van de repair-café's waar individuele burgers de wegwerpindustrie een neus zetten en apparaten repareren die niet voor reparatie bedoeld zijn.

Maar meestal wordt er zedig gezwegen over onzin-productie. De economie moet toch groeien? De mensen moeten toch een job hebben? Dat die mensen met een job dingen moeten maken waarvan ze zelf inzien dat het totale nonsens is, dingen die niets aan de maatschappij bijdragen of integendeel totaal onnodige schade veroorzaken, dat telt niet mee. Waar het om gaat is de bedrijfswinst, het dividend en de beursresultaten voor wie nu vaak al in weelde zwemt. De gewone mens mag al blij zijn een job te hebben om ons kunstgras te kunnen betalen.

Wat we nodig hebben, dat zijn beleidsmakers, ondernemers en consumenten met lef. Die niet alleen de vraag stellen hoe we de concurrentiekracht en de groei zo hoog mogelijk kunnen opjagen. Maar die zich openlijk afvragen wat voor soort economie we in feite willen.

Eéntje die overleeft op plastic gras en zelfvernietigende apparaten, of eentje waar mensen nog tijd hebben om in echt gras te gaan liggen. Jawel, tussen de lieveheersbeestjes en de madeliefjes. Waar er nog bijen kunnen zoemen - die intussen ook nog onze eigen voedingsgewassen bestuiven. En waar de zeeën niet doodgaan. Tja, daar is moed voor nodig, het soort moed dat koudweg verbiedt dat er nog onzin geproduceerd wordt, zelfs als er een markt voor kan geschapen worden. Productnormen die plasticverbruik tot een minimum beperken, zeker in toepassingen waar recyclage onmogelijk gegarandeerd wordt. Levenslange garantie-regelingen die het niet meer interessant maken om aan geprogrammeerde veroudering te doen. En een economisch model 'alsof mensen ertoe doen'.

'Schumacher; Small is beautiful, a study of economics as if people mattered' (1973)

**VRIJDAG 20 MEI T.E.M.
ZONDAG 22 MEI**

Op **vrijdag 20 mei** luiden jongeren met een fuif en lokale bands de ontharding van de Deken Jonckheerstraat aan, een eerste grote verwezenlijking in de verdere ontharding van de gemeente.

Op **zaterdag 21 mei** werpt Jill Peeters haar blik op het veranderende klimaat, gevolgd door een scherp politiek debat.

Van vrijdag 20 tot en met zondag 22 mei organiseert de gemeente Wevelgem het tweede Klimaatfestival voor de regio. Het Klimaatfestival wil op een laagdrempelige en gezinsvriendelijke manier mensen sensibiliseren en bewust maken van een veranderend klimaat, maar ook inspireren om met kleine initiatieven bij te dragen tot een beter klimaat.

Het zwaartepunt ligt op **zondag 22 mei** met een dag vol beleving voor jong en oud. Een reeks experts zoals Pieter Boussemaere, Fons Jena en Begijn Le Bleu behandelen verschillende thema's.

Maar er is meer: een infomarkt, themawandelingen en -fietstochten, film en muziek, uiteenzettingen van lokale initiatieven, workshops en uiteraard ook een (duurzaam) drankje en een hapje. Ook voor de jongsten is er van alles te beleven: een kindertheater, duurzame speelelementen, kermis, ... Of maak instrumenten uit afval met Trashbeatz.

www.wevelgem.be/klimaatfestival

